

## לשאלת המיספור בעדרינו

הנני בא להביע את התנגדותי להצעתם של אשר בן-צבי ור. בר-ענן שפורסמה בחוברת 96. ואלה הם נימוקי, מן הקל אל הכבד:

(א) מיספר בספר העדר צריך להינתן לפרות בלבד, כך שפרה מס' 1254 היא הפרה ה-1254 הממליטה בעדר, ולא איזה מיספר אסטרונומי שאין לו קשר עם העדר.

(ב) הסימון הפנימי על תווי הזיהוי במיספר הפרה בספר העדר כבר נהוג ברפת של גבעת-ברנר 15 שנה, אך הדבר יהיה בלתי אפשרי, אם כל עגלה תקבל מיספר. גם כשיתנו מיספור לפרות בלבד, הדבר ניתן רק עד לעדר בסדר גודל של כ-400 חולבות, אך אם יתחילו את המיספור עם העגלות, אז גם בעדרים בהם מיספר ההמלטות בשנה אינו עולה על 200 תיווצר כפילות.

(ג) כידוע, אין המבכירות ממליטות לפי סדר גילן. אם לא נמספר לפי הסדר הכרונולוגי של ההמלטות, נחזור למצב האבסורדי, שהיה קיים במשקים, כשרשימות הפרות סודרו לפי ה"א" ב', ועם כל המלטה של מבכירה נצטרך להפוך רשימות בספר הביקורת, בכרטיסיות הביקורת וההזרעה וכו'.

(ד) מספר הפרה באגודה להזרעה משמש אך ורק לצורך משרדי האגודה ואין כל צורך לאחד אותו עם המיספר בספר העדר. המיספר באגודה רשום אך ורך בכרטיס ההזרעה, ומעתיקים אותו רק ליומן ההזרעה, כשכרטיס ההזרעה בלאור-הכי מונח לפניך.

ב,"השרות" הכניסו מאז תשכ"ד סידור נוח מאד; כל שנתון של עגלות מתחיל שוב במספר 1 בתוספת האות של אותה שנה. כך למשל המיספור של כל הפרות שהוזרעו לראשונה בתשכ"ד הוא מ-1/ד עד 80/ד, של תשכ"ה — מ-1/ה עד 115/ה וכו'.

היתרונות של שיטה זו: אין סכנה של בילבול עם מיספר ספר העדר; המספר הזה קצר ומזהה את גילה של הבהמה בעת רישום ההזרעה.

בקיצור, ההצעה למיספור חדש נראית לי כמשגה.

עקיבא אבני

גבעת-ברנר, יוני 1968